

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ**

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕАТРУ, КІНО І
ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО**

Факультет театрального мистецтва

Кафедра організації театральної справи імені І. Д. Безгіна

**Репертуарна стратегія та прокат вистав в
Київському академічному драматичному театрі на
Подолі під час воєнного стану**

Дипломна робота студентки IV курсу
денної форми навчання
факультету театрального мистецтва
спеціальності 026 — «Сценічне
мистецтво»
освітньо-професійної програми
«Організація театральної справи»
на здобуття освітнього ступеня «Бакалавр»
Дмитренко Марії Михайлівни

Науковий керівник:
професор, кандидат мистецтвознавства,
академік НАМУ, заслужений діяч
мистецтв України
Безгін Олексій Ігорович

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. СТАНОВЛЕННЯ ТЕАТРУ НА ПОДОЛІ	6
1.1 Ave sol! та Театр естради.....	6
1.2 Створення театру на Подолі.....	6
1.4 Віталій Малахов	10
РОЗДІЛ 2. ТЕАТР ПІД КЕРІВНИЦТВОМ В. МАЛАХОВА (1987–2021)....	12
2.1 Гастрольна діяльність, фестивалі, проекти, благодійність	12
2.2 Репертуарна політика Віталія Малахова.....	18
РОЗДІЛ 3. ТЕАТР ПІД КЕРІВНИЦТВОМ Б. БЕНЮКА. ТЕАТР В УМОВАХ ВІЙНИ	27
3.1 Богдан Бенюк.....	27
3.2 Репертуарна політика у пост-малахівському театрі	27
3.3 Гастрольна і благодійна діяльність	32
3.4 Взаємодія з глядацькою аудиторією. PR, SMM, реклама.....	33
3.5 Культурний фронт	35
ВИСНОВКИ.....	37
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ВИКОРИСТАНОЇ ІНФОРМАЦІЇ	39

ВСТУП

Актуальність теми. Світова пандемія 2020–21 років значно похитнула сферу культури, як і інші сфери людської діяльності. Та під час повномасштабного вторгнення галузь культури зазнала найбільших втрат за всю історію незалежності. Десятки культурних закладів було знищено або пошкоджено. Ті, що функціонують, обмежені в роботі: вони можуть приймати лише ту кількість відвідувачів, яку може вмістити їх бомбосховище. Мобілізація або від'їзд спеціалістів майже повністю паралізують роботу театрів, а через відсутність акторів доводиться знімати вистави з прокату. Адміністрація театрів повинна оперативно реагувати на часті повітряні тривоги, через які вистави затримуються та переносяться.

Театри вимушені пристосовуватись до стресових умов, бути мобільними. Іноді вистави грають у бомбосховищах театральних будівель. Створюється багато камерних і моновистав. Є можливість переглянути відеOVERSII вистав, наприклад, на сервісі перегляду онлайн-вистав DramoX чи на ютуб-каналі OpenTheatre.

Під час війни театри також акцентують свою увагу на допомозі військовим і громадянам, які прямо чи опосередковано переживають наслідки збройного конфлікту.

Фото 1. Вистава «Спостерігач» в укритті під час повітряної тривоги. Власне фото.

Наразі тема впливу російсько-української війни на діяльність культурних закладів з кожним днем набуває все більшої актуальності. Відбувся значний розвиток сучасної української драматургії. Створюються нові експериментальні постановки, що висвітлюють теми війни та національної

ідентичності. Зріс інтерес до української класики. До зал приходять новий глядач.

Що стосується театру на Подолі — незадовго до початку повномасштабної війни театр втратив художнього керівника, що також стало стресовим фактором і значно вплинуло на творчо-виробничу діяльність закладу.

В даній роботі буде розглянуто вплив на діяльність театру на Подолі карантинних обмежень, повномасштабної війни та зміни художнього керівника, адаптація театру до стресових умов.

Мета. Проаналізувати, як здійснюється прокат вистав та яких змін зазнала репертуарна стратегія театру на Подолі в умовах воєнного стану.

Завдання. Дослідити шлях становлення та історію театру на Подолі; розглянути діяльність театру в періоди керівництва Віталія Малахова та Богдана Бенюка, провести порівняльний аналіз; вивчити вплив повномасштабної війни на діяльність театру; розглянути й описати тенденції змін у репертуарній політиці; розглянути тему благодійної діяльності театру; проаналізувати й оцінити якість сайту, PR та SMM; дізнатись про державне фінансування під час війни; оцінити якість нових постановок.

Об'єкт. Прокат вистав та репертуарна стратегія.

Предмет. Вплив війни на прокат репертуару.

Методи дослідження. Відповідно до мети, завдань, об'єкту та предмету дослідження, на мою думку, в контексті даного дослідження доречно використання і поєднання таких методів: **опису, аналізу, спостереження, порівняльного методу.**

Структура та обсяг роботи:

Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, переліку джерел використаної інформації.

В першому розділі стисло викладено передумови виникнення театру на Подолі та історію його становлення.

В другому розділі розглянуто період діяльності театру за керівництва Віталія Малахова.

В третьому розділі розглядається діяльність театру в умовах пандемії і воєнного стану та становлення Богдана Бенюка художнім керівником театру.

РОЗДІЛ 1. СТАНОВЛЕННЯ ТЕАТРУ НА ПОДОЛІ

1.1 Ave sol! та Театр естради

Театр Ave sol! Віталій Малахов створив навесні 1973 року, будучи режисером-першокурсником, разом з іншими студентами Інституту ім. Карпенка-Карого. Роботу було розпочато з казок Андерсена. 1974 р. Малахов інсценував роман Олександра Ільченка «Козацькому роду нема переводу, або Мамай і чужа молодиця». З осені до весни 1975 репетирували «Багато галасу даремно» Шекспіра. Однак через те, що свої роботи не показували глядачеві, настала криза. Кризу загострювало і те, що актори почали виходити на сцену з дипломними виставами, а сам Малахов поїхав ставити дипломну виставу «Червона шапочка» до Риги. Ave sol! проіснував до пізньої осені 1976 р., хоча й ніколи не оголошував про свій розпуск.^[1]

В театрі Ave sol! починали свою кар'єру Олександр Польченко — Батько Ростом у виставі «Спроба любити» («Навігатор») Т. Трункової (2020), Олександр Ігнатуша — Галушка у виставі «В степах України» В. Малахова (1998), Олег Примогенов — Сова у фільмі «Залізна сотня» (2004) та Месьє Бланш у фільмі «Таємний щоденник Симона Петлюри» (2016) О. Янчука.

1979 року було створено Театр естради^[2], де В. Малахов у свої 24 роки став першим головним режисером. В театрі ставилися вистави: «Я — Київ», «Ніч чудес», «Зоря та смерть Пабло Неруди», «Шахрай мимоволі» та інші. У 1979–1987 роках театр очолював Малахов, у 1987–1990 — Матвій Ганапольський.

1.2 Створення театру на Подолі

Театр на Подолі було створено 19 серпня 1987 року. Того ж року театр отримав приміщення — пам'ятник архітектури — будинок на Андріївському узвозі, 20-Б, збудований наприкінці XIX століття. Комплекс будівель належав відомому київському ювеліру, купцю Івану Шатрову, котрий використовував корпус Б як ювелірну та іконописну майстерні, а на другому поверсі, як і зараз, була сцена, де працював домашній театр. У корпусі А, на місці якого розташована Нова сцена реконструйованого театру, він проживав особисто.

Особливість будинку — вдалий приклад архітектурного рішення періоду еkleктизму. Пізніше будинок під номером 20-А було знесено, оскільки він не підлягав ремонту. У будинку №20-Б театр грав вистави перші два сезони, однак скоро його поставили на ремонт і реставрацію до 2002 р. Після ремонту за цією адресою відкрилася Театральна вітальня на 50 місць, нині названа на честь режисера Ігоря Славинського (1953–2018), в якій ідуть камерні вистави театру на Подолі; тут працює адміністрація, бухгалтерія театру, відділ кадрів та пошивний цех.^[3]

Фото 1.1. Будівля театру до реконструкції, 2015 р. Автор Stepan Stepanov.

З 1990 року по 2013 основна сцена на 100 глядацьких місць розміщувалася на Контактівій площі — у Гостинному дворі. Пізніше вистави основної сцени стали проходити у малій залі Національного палацу мистецтв «Україна».

У 1994 році, враховуючи високий професійний рівень колективу, його внесок у розвиток драматичного мистецтва України, Головне управління культури Києва надало театрові на Подолі статус державного.

2006 р. наказом міністра культури театрові надано статус академічного. Труппа театру — неодноразові лауреати «Київської пекторалі». Театр на Подолі репрезентував українське театральне мистецтво у таких країнах, як США, Німеччина, Греція, Єгипет, Великобританія, Фінляндія, Польща, Шотландія, Італія, Коста-Ріка, Йорданія, Мексика, Іспанія і Туреччина, брав участь у багатьох фестивалях а також у театральних турнірах з футболу.

До першого складу труппи Малахова увійшли: Володимир Кузнєцов, Ігор Славинський (1953–2018), Сергій Бойко, Галина Ткач, Оксана Малахова, Ігор Волков, Валерій Чигляєв, Алла Сергійко, Тамара Плашенко, Олег Примогенов, Андрій Пархоменко, Тетяна Печенкіна, Марія Рудковська, Олександр Крижанівський (1957–2023), Ігор Крикунов (1953–2021), Віктор Андрієнко, Микита Джигурда, Віталій Білоножко (1953–2024), Наталія Рожкова, Михайло Бітний-Шляхта, Володимир Ямненко, Андрій Середа.^[4]

1.3 Новий театр

Фото 1.2. Реконструйована будівля театру. Автор Михайло Погарцев.

Фото 1.3. Нова сцена. Автор Andrey Avdeenko.

У жовтні 2017 року було відкрито Нову сцену театру, завершивши капітальну реконструкцію, що тривала більше 25 років. Зала розрахована на 253 гостя.

Нова будівля стала першим і технічно найоснащенишим театром незалежної України. 2018 року театр на Подолі отримав гран-прі всеукраїнського архітектурного конкурсу Ukrainian Urban Awards. Крім цього, театр посів перше місце у номінації Архітектура культурно-соціальних об'єктів».^[5]

Театр оснащено двома спеціальними екранами, 6 відеопроєкторами, з якими працюють унікальні рухомі жорсткі куліси, проєкційні екрани та підлога. Це дозволяє працювати без матеріальної декорації. Є дві накладні сцени: англійське поворотне коло і конструкція, що змінює кут нахилу поверхні до 90 градусів. Спеціальна акустична система забезпечує потужний та абсолютно однаковий звук для кожного місця у залі. Один із найсучасніших у світі звукових пультів дозволяє озвучити два повних симфонічних оркестри. Освітлювальний цех налічує понад 150 приборів різного типу. Театр працює з

голографічною плівкою та проєкційною сіткою, а також має машини-генератори: диму, туману, вітру, снігу і навіть дощу. 5D-ефект забезпечує спеціальна установка з розпилення запахів. Театр доступний для людей з інвалідністю, вистави перекладаються мовою жестів, працює аудіодескрипція (спеціальний опис для незрячих чи слабозорих).^[6]

1.4 Віталій Малахов

Понад 34 роки незмінним керівником театру був народний артист України (2008), лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка в галузі мистецтва (2008) Віталій Юхимович Малахов^[7].

Фото 1.4. Віталій Малахов. Фото з архіву.

Народився 19 липня 1954 року у Львові. Виріс у Броварах. З восьми років займався в студії юного диктора Українського держрадіо, озвучував ранкову передачу «Піонерська зірка».

Закінчив режисерський факультет Інституту ім. І. Карпенка-Карого 1977 р., курс В. Неллі. Вивчав акторську майстерність на курсі Л. Олійника. Після закінчення інституту з травня 1978 по вересень 1979 року працював під керівництвом нар. артистки І. Молостової в театрі російської драми (тепер — Національний академічний

драматичний театр ім. Лесі Українки). Там ним була поставлена «Казка про Моніку».

4 грудня 1977 р. народилася донька Даша, нині актриса і телеведуча.

З 1979 року очолив Київський державний театр естради і став наймолодшим головним режисером колишнього Радянського Союзу.

З 1985 по 1987 рр. працював із своєю трупкою на базі Київського Молодіжного театру, а з серпня 1987 року був створений Київський драматичний театр на Подолі.

Віталій Малахов — неодноразовий лауреат «Київської пекторалі» у номінаціях «Найкраща драматична вистава» та «Найкраща режисерська робота».

Малахов — організатор і засновник Міжнародного театального фестивалю «Київ Травневий», що здобув широке визнання публіки.

У 2002 році очолив Міжнародний Булгаківський фестиваль мистецтв. Відкриття відбулось 7 вересня 2002 року виставою «Собаче серце» за п'єсою М. Булгакова у приміщенні Національного театру ім. Івана Франка.

2006 року започаткував фестиваль «Київ — територія миру» мистецькою акцією-колажем за участю театрів Києва.

У 2006 році театру на Подолі під керівництвом Малахова за видатні досягнення у розвитку українського драматичного мистецтва надано статус академічного.

2010 року отримав «Київську пектораль» у номінаціях *Найкраща драматична вистава* та *Найкраща режисерська робота* за виставу «Грек Зорба» Н. Казантзакіса в Національному академічному драматичному театрі ім. І. Франка.

Помер 4 листопада 2021 року. 8 листопада відбулося прощання в театрі на Подолі.

Його творчий доробок складає понад 60 вистав, серед яких: «Ніч чудес» Шекспіра, «Вертеп» В. Шевчука, «Опера Мафіозо» за В. Станіловим. «В степах України» за О. Корнійчуком, «Квартал небожителів» О. Коротко, «Фантазія для роялю на чотири руки» А. Ольмерт, «Фараони» О. Коломійця, «Дядя Ваня» Чехова, «Дивакуватий Журден», «Склади слово «ВІЧНІСТЬ» М. Булгакова, «Передчуття Мینی Мазайла» М. Куліша, «Шестеро персонажів у пошуках автора» Л. Піранделло.^[8]

РОЗДІЛ 2. ТЕАТР ПІД КЕРІВНИЦТВОМ В. МАЛАХОВА (1987–2021)

2.1 Гастрольна діяльність, фестивалі, проекти, благодійність

Протягом семи років з моменту заснування Театр на Подолі був практично мандрівним.

«У радянські часи, коли далеко не всі театри думали про комерціалізацію та монетизацію, у нас виникла ідея поїхати на гастролі до Західного Сибіру. Театр на Подолі, з перших років свого існування, почав заробляти собі на нову сцену. Ми були створені як театр-студія. Тоді я укладав угоду з містом і мені надавали приміщення для театру, яке я повинен був обслуговувати сам. Але нам трішки пощастило, бо до цього ми були в Молодіжному театрі і у нас вже було декілька вистав, тому ми могли починати грати вже з першого дня. Та коли ми прийшли, у приміщенні не було нічого: ні ліхтарів, ні звуку, ні одягу сцени, не було також коштів, щоб платити зарплати, і потрібно було вирішувати ці питання. [...] Приїхавши з першої поїздки ми заробили 50 тисяч рублів, на ці кошти ми купили звукову та світлову апаратуру, костюми, сцену, стільці, тоді ж за 3 тисячі можна було купити квартиру і машину. Зараз ми працюємо з нафтогазовою компанією за таким самим принципом. Ми вже були у містечках під Полтавою, Вінницею. І я вважаю що це хороша практика, ти немов потрапляєш у минуле, в якому не знають, що радянського союзу більше не існує, ми беремо туди гарні вистави і люди щасливі. Там дуже приємний глядач, невибагливий, вдячний.

— Віталій Малахов в інтерв'ю Theatre.Love^[12]

Театр кожного разу отримував визнання. Британська газета «Обсервер» порівнювала виставу «Ніч чудес» з «бездонним океаном під час шторму». У 1993 р. видання «Гардіан» відзначило високу художню цінність музичної вистави про протиборство зі смертю «Бенкет під час чуми» з огляду на Чорнобильську трагедію. Про театр, що ризикнув привезти дві шекспірівські вистави («Сон літньої ночі» та «Яго» за мотивами «Отелло») до

Великобританії й завоював популярність в очах преси та публіки, писали «Таймс», «Файненшіал таймс» та інші. Труппа Театру на Подолі була визнана однією з найкращих у програмі найпрестижнішої імпрези в Единбурзі, Шотландія, де водночас показували вистави близько 900 труп.

Театр на Подолі неодноразово брав участь у благодійних акціях, театральних фестивалях та різноманітних масових заходах.

Всеукраїнська акція «Мистецтво проти наркоманії та СНІДу» (2003–2004)^[9]. Всеукраїнська акція «СНІД стосується кожного! Мистецтво проти наркоманії та СНІДу» ініційована Креативним фондом імені Михайла Булгакова, Державним комітетом у справах сім'ї та молоді, Головним управлінням культури, Британською радою, Українським центром освітніх реформ. Метою акції стало привернення уваги населення і найголовніше — молоді до проблеми розповсюдження наркоманії та СНІДу в Україні й запобігти їхньому поширенню. Головну ідею акції підкріпив прем'єрний показ вистави «Склади слово ВІЧНІСТЬ» В. Малахова за творами М. Булгакова.

Другим етапом акції стала благодійна вистава театру на Подолі «Скарби Бахрама» для дітей-сиріт з інтернатів та дитячих будинків. В рамках туру містами України: Крим, Одеса, Миколаїв, Херсон, Запоріжжя, Енергодар, Біла Церква, Київ, — було проведено зустрічі, круглі столи, прес-конференції, тренінги для волонтерів соціальних служб, працівників реабілітаційних центрів для наркозалежних.

Міжнародний фестиваль мистецтв ім. М. А. Булгакова у м. Києві (2002–2008)^[10]. Програма фестивалю передбачала показ найбільш відомих театральних постановок за творами М. Булгакова, кінопрограм, проведення художніх та фотовиставок, музичних вечорів, науково-практичних конференцій. Президент фестивалю — народний артист України Анатолій Хостікоєв, художній керівник — Віталій Малахов.

Загальнонаціональна благодійна програма «Допомогти так легко» (2005–2007)^[11], спрямована на допомогу безпритульним дітям України. Кампанія зініційована компанією life:) і була розпочата 2005 р. Того року понад

300 000 гривень було передано 15 будинкам дитини в різних куточках країни. В 2006 році програма зібрала 730 000 гривень, із них 230 000 гривень склали пожертвування абонентів life:), більше 250 000 гривень — кошти, зібрані від благодійного туру Ірини Білик, 250 000 — внесок компанії life:). Гроші були розподілені між Київським благодійним фондом «Отчий дім» та Хмельницьким фондом «Милосердя».

У 2006 році в акції працювали зірки українського театру, кіно і телебачення. Всі зароблені кошти були перераховані в три недержавні фонди в Одесі, Лубнах та Вінниці. Організатори працювали з недержавними дитячими фондами, щоб передача коштів була прозорою, а громадськими наглядачами могли бути навіть ЗМІ.

Коли в компанії life:) дізналися, що Віталій Малахов мріє зробити проект для безпритульних дітей, то вирішили об'єднатись для співпраці. Так було створено виставу «Звідки беруться діти?», у якій взяли участь Володимир Горянський, Даша Малахова, Маша Єфросініна, Ірма Вітовська, Наталя Доля, Григорій Чапкіс.

У 2007 році тур вистави 28-ма містами України стартував у липні й продовжився до кінця листопада. Гроші від продажу квитків було перераховано в центри, які працюють з безпритульними дітьми в Одесі, Вінниці та Лубнах.

Міжнародний театральний фестиваль «Добрий театр».^[13] Фестиваль проводився раз на два роки в місті Енергодар Запорозької області. Заснований у 1992 році. В фестивалі брали участь як професійні, так і аматорські театральні колективи з різних країн. Головний приз фестивалю — *Срібний дзвіночок за найдобриший спектакль*. З 2014 року фестиваль не проводився.

Театр на Подолі брав участь в XI фестивалі «Добрий театр» 2012 р. з виставами «Минулого літа в Чулимську» О. Вампілова (реж. В. Малахов) та «Львовушка» А. Крима (реж. І. Славинський). Були отримані нагороди у номінаціях *Найкраща чоловіча роль* — Ігор Волков (Шаманов) та *Найкраща*

жіноча роль — Вікторія Булітко (Валентина) за виставу «Минулого літа в Чулимську».

Міжнародний театральний фестиваль «Мельпомена Таврії».^[14] Щорічний театральний міжнародний фестиваль, що проходить посередині літа у місті Херсон. Заснований 1999 р. як I Всеукраїнський фестиваль музичних прем'єр «Мельпомена Таврії». Організаторами фестивалю є Херсонський обласний академічний музично-драматичний театр імені Миколи Куліша та ТОВ «Фестивальний центр».

Участь театру на Подолі:

- XIV фестиваль (2012) — нагорода в номінації *Краща камерна вистава* — «Льовушка» А. Крима (реж. І. Славинський).
- XV фестиваль (2013) — нагороди *За акторський ансамбль у виставі* та *За потужний творчий тандем* (драматург Анатолій Крим та режисер Ігор Славинський) — вистава «Лист Богу».
- XX фестиваль (2018) — було показано виставу «Мати» К. Чапека (реж. І. Матіїв). Цього року експертної оцінки вистав не проводилося.

Міжнародний театральний фестиваль «Золотий Лев».^[15] Фестиваль «Золотий Лев» є державним плановим фестивалем, який відбувається щодва роки у м. Львові на базі Львівського академічного духовного театру «Воскресіння». Є членом Європейського театального форуму (IETM) і Асоціації міжнародних фестивалів (IFEА). Заснований 1992 року. Директор фестивалю — Ярослав Федоришин.

Участь театру на Подолі:

- Золотий лев – 2008 — вистава «Сто тисяч» І. Карпенка-Карого (реж. В. Малахов).
- Золотий лев – 2019 — вистава «Хіба режуть воли як ясла повні» В. Жежери за романом П. Мирного (реж. В. Малахов).

Всеукраїнський театральний фестиваль «Феєрія Дніпра». Перший фестиваль проведено 2017 року у м. Дніпро за ініціативою голови Дніпропетровської обласної ради Гліба Пригунова.

Участь театру на Подолі:

- I фестиваль (2017)
- III фестиваль (2019)

Грудневі театральні вечори.^[17] Фестиваль проводиться щорічно з 1986 року на базі Молодіжного театру у Чернігові. До пандемії вважався міжнародним, оскільки на фестиваль запрошувались і зарубіжні колективи. Зазвичай через невелику площу Молодіжного театру у фестивалі беруть участь камерні вистави.

Участь театру на Подолі:

- XXXI фестиваль (2018) — вистава «Льовушка».

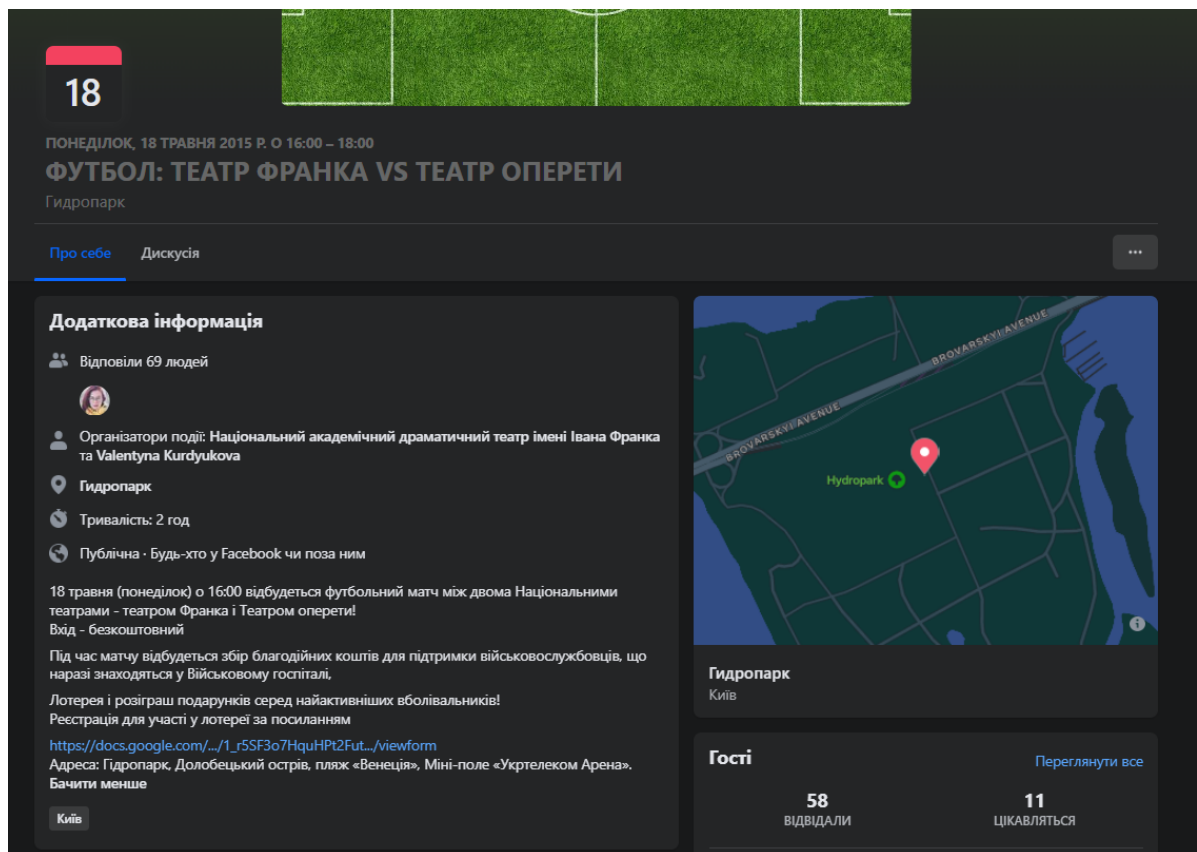
Всеукраїнський театральний фестиваль-премія «ГРА»^[16] заснований 2018 року Національною спілкою театральних діячів України (НСТДУ). Проводиться на конкурсній основі раз на рік за підсумками минулого календарного року. Директор фестивалю — голова NSTDU, народний артист України Богдан Струтинський.

Участь театру на Подолі:

- III фестиваль (2020) — вистава «Зойчина квартира» М. Булгакова (реж. М. Голенко) — номінація *За найкращу драматичну виставу*.

В 2012–15 рр. театр на Подолі організовував музичні флешмоби, приурочені до Дня Києва, Дня Незалежності тощо на Андріївському узвозі, Поштовій площі та ВДНГ. Також театр проводив благодійні заходи для людей з обмеженими можливостями, для військових, відвідував будинки для літніх людей. Кілька років поспіль театр на Подолі брав участь у благодійних футбольних матчах між театрами, де збиралися кошти для військових, що знаходяться у госпіталях.

Зображення 2.1. Сторінка однієї з подій на Facebook

Міжнародні фестивалі, в яких театр брав участь:

- San Jose Festival — Коста-Рика
- New Jersey Texas Virginia. Tour — США
- Forte Grand Pyramid — Каїр, Єгипет
- Freiburg City Festival — Німеччина
- Days of Kyiv in Odense — Данія
- White Tower / Брест, Білорусь
- International Workshop Festival — Лондон, Великобританія
- VII International Hispanic Festival — Маямі, США
- I Bilkent International Theatre Meeting — Анкара, Туреччина
- Woodlands Dance Festival — Кентуккі, США
- Edinburgh Festival Великобританія, Греція
- Grand Mexico and Cervantino — Мексика
- Festival at Jelenia Gora — Польща
- Cardiff Summer Festival — Великобританія

- Festival Kennedy Center — США
- BITEF — Белград, Югославія (Сербія)
- One Man Show International Festival — Анкара, Туреччина
- Wales. Cardiff Summer Festival — Великобританія
- Edinburgh Fringe Festival — Великобританія
- Tour of Britain — Великобританія
- The festival of experimental performances — Каїр, Єгипет
- City trip — Кіпр
- Кримський ковчег (Україна)
- Theatre «Vashello» Tour — Рим, Італія
- Festival of Jewish Art — Мюнхен, Німеччина
- Theatre festival — Амман, Йорданія
- Richmond — Hampton Court. Tour — Лондон, Великобританія
- The Bells of Chernobyl — Стокгольм, Швеція

2.2 Репертуарна політика Віталія Малахова

За час перебування на посаді художнього керівника театру на Подолі Віталій Малахов випустив близько 60 вистав^[7]:

- 1980 — «Я — Київ»
- 1980 — «Ніч чудес» Вільяма Шекспіра
- 1981 — «Шахрай мимоволі» за М. Ларні
- 1983 — «Зоря і смерть Пабло Неруди» Івана Драча
- 1985 — «Трактирниця» К. Гольдоні
- 1987 — «Мауглі» за Редьярдом Кіплінгом
- 1987 — «Нас тепер двоє» Федеріко Гарсія Лорки
- 1987 — «Вертеп» В. Шевчука
- 1988 — «Кабала святош» («Мольєр») Михайла Булгакова
- 1989 — «Софокл. Шекспір. Брехт»
- 1989 — «Вертеп» В. Шевчука (друга версія)
- 1990 — «Лекція про Фауста, прочитана Віктором Вагнером»
- 1991 — «Скарби Бахрама»
- 1991 — «Бенкет під час чуми» за Олександром Пушкіним
- 1993 — «Опера мафіозо» Василя Станілова
- 1993 — «Бенкет під час чуми» за Олександром Пушкіним (друга версія)

- 1994 — «Яго» за Вільямом Шекспіром
- 1994 — «Ніч чудес» Вільяма Шекспіра (друга версія)
- 1998 — «Два анекдоти від Чехова» за Антоном Чеховим
- 1998 — «В степах України» за О. Корнійчуком
- 2001 — «Квартал небожителів» О. Коротко
- 2001 — «Фантазія для роялю на чотири руки» А. Ольмерт
- 2003 — «Склади слово ВІЧНІСТЬ» за Михайлом Булгаковим
- 2003, 25 квітня — «Фараони» Олексія Коломійця
- 2003 — «Дядя Ваня» Антона Чехова
- 2005, 4 січня — «Дивакуватий Журден» Михайла Булгакова за п'єсою «Міщанин у дворянстві» Мольєра (виставу відновлено 30 вересня 2012 року)
- 2005 — «Моє століття» М. Лоранса
- 2005 — «Опера мафіозо» Василя Станілова (друга версія)
- 2005 — «Трактирниця» (друга версія)
- 2006, 19 січня — «Передчуття Мيني Мазайла» за п'єсою «Мина Мазайло» Миколи Куліша
- 2006 — «Не можу собі уявити, що буде завтра» Т. Вільямса
- 2006 — «Осінь у Вероні, або Правда історія Ромео та Джульєтти» Анатолія Крима
- 2007 — «Шість персонажів у пошуках автора» Луїджі Піранделло
- 2007 — «Майстер-клас Марії Каллас» Т. МакНеллі
- 2007 — «Дворянські вибори» Г. Квітки-Основ'яненко
- 2007, 29 листопада — «Щоденник молодого лікаря» Михайла Булгакова
- 2008 — «Вертеп» В. Шевчука (третя версія)
- 2008, 8 березня — «Звідки беруться діти?» Анатолія Крима
- 2008, 12 квітня — «Дзеркало Сен-Жермена» Бориса Акуніна
- 2008, 29 травня — «Сто тисяч» за п'єсою Івана Карпенка-Карого
- 2008 — «Антракт» О. Марданя
- 2008 — «Біла гвардія» Михайла Булгакова
- 2008 — «Літній вечір у раю» С. Щученко
- 2009 — «Кількість (Батько і діти)» К. Черчілль
- 2009 — «Ігри олігархів» А. Прогнімака
- 2010 — «Шість чорних свічок» Д. Діллона
- 2010, 25 листопада — «Опера мафіозо» Василя Станілова (третя версія)
- 2011, 25 березня — «На дні» за п'єсою Максима Горького
- 2011, 25 листопада — «Минулого літа в Чулімську» за п'єсою Олександра Вампілова

- 2013 — «Лебедине озеро. Сутінки.» («Шоу про шоу») В. Гуляйченко, Т. Могильник
- 2014 — «Вернісаж на Андріївському»
- 2015, 25 квітня — «Вічно живі» за п'єсою Віктора Розова
- 2016 — «Сойчине крило» за новелою Івана Франка
- 2017 — «Сильніше пристрасі, більше, ніж любов» за водевіями «Ювілей» та «Освідчення» Антона Чехова
- за п'єсою «Шість персонажів у пошуках автора» Луїджі Піранделло
- 2018, 25 травня — «Продавець дощу» Річарда Неша
- 2018, 8 листопада — «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» за романом Панаса Мирного
- 2019, 23 лютого — «Got To Be Free» — рок-мюзикл про історію Майдану (ініційований проект 2014 року, з 23 лютого 2019 отримав свій театральний майданчик)
- 2019, 1 листопада — «ОБЕЖ» (Общество белградских эмансипированных женщин) Бранислава Нушича
- 2019, 7 грудня — «Сірі бджоли» Андрія Куркова

Я оформила репертуар 2021 року у вигляді таблиці (див. табл. 2.2) для наочності і аби було зручно порівнювати його з поточним репертуаром.

Таблиця 2.2 Репертуар 2021 року

№	Назва вистави	Автор	Мова виконання	Прем'єра	Жанр	Сучасна чи ні
1	Передчуття Мини Мазайла	Микола Куліш	українська	19.01.2006	комедія	ні
2	Щоденник молодого лікаря	Михайло Булгаков	російська	29.11.2007	драма	ні
3	Звідки беруться діти?	Анатолій Крим	російська	08.03.2008	лірична комедія	сучасна
4	Сто тисяч	Іван Карпенко- Карий	українська	29.05.2008	комедія	ні
5	Льовушка	Анатолій Крим	українська	24.06.2010	драма, мелодрама	ні
6	La Bonne Anna, або	Марк Камолетті	російська	18.02.2011	комедія	сучасна

	Як зберегти сім'ю					
7	На дні	Максим Горький	російська	25.03.2011	драма	ні
8	Лист богу	Анатолій Крим	російська	15.06.2012	драма, мелодрама	сучасна
9	Пастка для самотнього чоловіка	Робер Тома	російська	22.06.2013	комедія, детектив	ні
10	Сильніше пристрасті, більше ніж любов	Антон Чехов	російська	04.04.2015	комедія	ні
11	Замовляю любов	Тетяна Іващенко	українська	30.10.2015	комедія	сучасна
12	Він і вона	Антон Чехов	російська	28.11.2015	комедія	ні
13	Сойчине крило	Іван Франко	українська	10.06.2016	драма, мелодрама	ні
14	Мати	Карел Чапек	українська	13.05.2017	драма, мелодрама	ні
15	Дівчина з ведмедиком, або Неповнолітній	Павло Ар'є за В. Домонтовичем	українська	26.01.2018	драма, мелодрама	осучаснена
16	Вільні стосунки	Даріо Фо, Франка Раме	українська	18.02.2018	комедія	сучасна
17	Шестеро характерів ненаписаної комедії	Луїджі Піранделло	українська	10.05.2018	трагікомедія	осучаснена
18	Старомодна комедія	Олексій Арбузов	російська	08.11.2018	лірична комедія	ні
19	Хіба ревуть воли, як ясла повні?	Віталій Жежера, Ірина Германюк за П. Мирним	українська	08.11.2018	драма, мелодрама	осучаснена

20	За двома зайцями	Оксана Прибіш за І. Нечуєм-Левицьким та М. Старицьким	українська	01.02.2019	комедія	осучаснена
21	Got to be free, або Маєш бути вільним	Володимир Лавренчук	багатомовна вистава	23.02.2019	рок-мюзикл	сучасна
22	Мрії оживають	Іван Вирипаєв	українська	23.02.2019	драма, мелодрама	сучасна
23	Сніг у квітні	Поліна Медведєва за Теннесі Вільямсом	українська	12.04.2019	драма, мелодрама	ні
24	Зойчина квартира	Михайло Булгаков	українська	15.06.2019	комедія	ні
25	1984	Майкл Джин Салліван за Дж. Орвеллом	українська	22.08.2019	трагедія, трагікомедія	осучаснена
26	ОБЕЖ	Бранислав Нушич	українська	01.11.2019	комедія	ні
27	Сірі бджоли	Андрій Курков	українська	07.12.2019	драма, мелодрама	сучасна
28	Шинель	Микола Гоголь	українська	21.12.2019	драма, мелодрама	осучаснена
29	Камінний господар	Леся Українка	українська	29.02.2020	драма, мелодрама	осучаснена
30	Спроба любити (Навігатор)	Лаша Бугадзе	українська	17.09.2020	драма, мелодрама	сучасна
31	Спостерігач	Моріс Панич	українська	28.10.2020	драма, мелодрама	сучасна
32	Імітація	Іван Франко	українська	05.12.2020	драма, мелодрама	ні
33	Вбити не можна розлучитися	Даніель Глаттауер	українська	26.02.2021	драма, мелодрама	сучасна

34	Ножиці	Пол Портнер	українська	19.05.2021	комедія, детектив	сучасна
35	Механічний апельсин	Ентоні Берджес	українська	04.06.2021	трагедія, трагікомеді я	осучаснена
36	Приворотне зілля	Брати Капранови	українська	20.11.2021	комедія	сучасна

Проаналізувавши відомості про зіграні вистави за 2021 рік, я отримала дані про відвідуваність вистав (за кількістю придбаних квитків), які викладено у таблиці 2.3. При цьому треба зважати, що в цей період заклади культури працювали в умовах карантинних обмежень, тому представлялося можливим реалізувати всього 50% від кількості місць у залі, а відвідувати заходи могли лише глядачі з наявним сертифікатом про вакцинацію. Ці умови, безперечно, вплинули на відвідуваність.

Таблиця 2.3 Рейтинг вистав за відвідуваністю за 2021 р.

№	Назва вистави	%
1	La Bonne Anna, або Як зберегти сім'ю	93%
2	Вільні стосунки	90%
3	Сойчине крило	89%
4	Пастка для самотнього чоловіка	84%
5	1984	82%
6	Сто тисяч	82%
7	Лист богу	79%
8	Він і вона	78%
9	Щоденник молодого лікаря	78%
10	Вбити не можна розлучитися	78%
11	Сильніше пристрасті, більше ніж любов	78%
12	Старомодна комедія	78%
13	Моє століття	76%
14	Замовляю любов	75%
15	Ножиці	75%
16	Імітація	73%
17	Звідки беруться діти?	71%
18	Зойчина квартира	71%

19	За двома зайцями	70%
20	Механічний апельсин	70%
21	Приворотне зілля	68%
22	Спостерігач	67%
23	ОБЕЖ	64%
24	Сірі бджоли	63%
25	Сніг у квітні	60%
26	Мрії оживають	58%
27	На дні	58%
28	Хіба ревуть воли, як ясла повні?	58%
29	Дівчина з ведмедиком, або Неповнолітня	56%
30	Шинель	56%
31	Льовушка	55%
32	Камінний господар	52%
33	Навігатор	40%
34	Got to be free	6%
35	Шестеро персонажів у пошуках автора	2%

«Київська пектораль» — щорічна столична театральна премія, вручається щорічно з 1993 року в кількох номінаціях за вищі театральні досягнення попереднього року. Найстаріша театральна премія на пострадянському просторі (заснована 1992 р.). Присуджується напередодні Міжнародного дня театру — 27 березня.^[1]

«Пектораллю» відзначено 16 вистав театру на Подолі:

1995 — Тамара Плашенко (Альма) — Літо й дим, реж. В. Малахов — *Найкраще виконання жіночої ролі.*

1998 — «В степах України» А. Корнійчука, реж. В. Малахов — *Найкраща драматична вистава, Найкраща режисерська робота.*

2003 — «Дядя Ваня» А. Чехова, реж. В. Малахов — *Найкраща драматична вистава, Найкраща режисерська робота.*

Антон Лобанов — «Дядя Ваня» — *Спеціальний диплом за сценографію* на основі оформлення Данила Лідера до вистави «Дядя Ваня» 1980 р. у театрі ім. І. Франка.

Сергій Бойко (Михайло Львович Астров) — «Дядя Ваня» — *Найкраще виконання чоловічої ролі.*

Олена Свірська (Соня) — «Дядя Ваня» — *Найкращий акторський дебют.*

2005 — «Моє століття» М. Лоранс, реж. В. Малахов — *Найкраща вистава камерної сцени.*

Галина Ткач (Малу) — «Моє століття» — *Найкраще виконання жіночої ролі.*

2006 — Алла Сергійко (Баронова-Козино) — «Передчуття Мيني Мазайла» М. Куліша, реж. В. Малахов — *Найкраще виконання жіночої ролі другого плану.*

2007 — Володимир Кузнєцов (Замухришкін) — «Гравці» М. Гоголя, реж. О. Ліпцин — *Найкраще виконання чоловічої ролі другого плану.*

2009 — «Мертві душі» М. Булгакова за М. Гоголем, реж. І. Славинський — *Найкраща драматична вистава, Найкраща режисерська робота.*

Софія Письман (Коробочка) — «Мертві душі» — *Найкраще виконання жіночої ролі.*

«Люксембурзький сад» за Й. Бродським, реж. І. Славинський — *Найкраща вистава камерної сцени.*

2011 — «Минулого літа в Чулимську» О. Вампілова, реж. В. Малахов — *Найкраща драматична вистава, Найкраща режисерська робота.*

Вікторія Булітко (Валентина) — «Минулого літа в Чулимську» — *Найкраще виконання жіночої ролі.*

Вікторія Булітко, Іван Небесний — «Минулого літа в Чулимську» — *Найкраща музична концепція вистави.*

Марія Погребняк — «На дні» М. Горького, реж. В. Малахов — *Найкраща сценографія.*

Василь Кухарський (Васька Попіл) — «На дні» — *Найкраще виконання чоловічої ролі.*

2012 — Володимир Кузнєцов (Лемарес) — «Лист Богу» А. Крима, реж. І. Славинський — *Найкраще виконання чоловічої ролі.*

2015 — Тимур Полянський — «Він і Вона» А. Чехова, реж. В. Кудлінський — *Найкраща музична концепція вистави.*

2018 — Катерина Рубашкіна (Вчителька та інші) — «Дівчина з ведмедиком, або Неповнолітня» П. Ар'є за В. Домонтовичем, реж. С. Жирков — *Найкраще виконання жіночої ролі другого плану.*

2020 — «Сірі бджоли» А. Куркова, реж. В. Малахов — *Найкраща драматична вистава.*

Роман Халаїмов (Аметистов) — «Зойчина квартира» М. Булгакова, реж. М. Голенко — *Найкраще виконання чоловічої ролі.*

Лариса Трояновська (Манюшка) — «Зойчина квартира» — *Найкраще виконання жіночої ролі другого плану.*

Усього — 28 нагород.

Я б хотів, щоб перестали говорити, що українські театри прямують в Європу чи Азію, і щоб ми більше відчували самоцінність. Я вважаю, що український театр гідний того, щоб нікуди не прямувати, повірте мені, я бачив вистави за кордоном. Український театр має розвиватися так, як він розвивається. Є якісь тенденції – добре, але не потрібно ідеалізувати. У Європі величезна кількість дуже поганих вистав. І я сподіваюся, що найближчим часом український театр стане більш романтичним, у нас з'явиться нова романтика, після постмодернового загальносвітового осміяння та іронії.

— Віталій Малахов в інтерв'ю Theatre.Love^[12]

РОЗДІЛ 3. ТЕАТР ПІД КЕРІВНИЦТВОМ Б. БЕНЮКА. ТЕАТР В УМОВАХ ВІЙНИ

Звідколи не стало Віталія Малахова, протягом року виконуючим обов'язки директора — художнього керівника був директор-розпорядник театру Євген Свинов. Богдан Бенюк очолив театр на Подолі 8 листопада 2022 року. Його було призначено на посаду тимчасово на період воєнного стану.

3.1 Богдан Бенюк

Фото 3.1 Богдан Бенюк. Автор Ira Marconi

Богдан Михайлович Бенюк — актор театру та кіно, Народний артист України (1996). Один із фундаторів компанії «Бенюк і Хостікоєв».^[18]

Народився 26 травня 1957 (сміт Битків, Івано-Франківська область).

Закінчив Київський державний інститут театрального мистецтва імені Карпенка-Карого у 1978 році.

У 1978–1980 рр. працював у Київському театрі юного глядача.

З 1980 — актор Національного академічного драматичного театру імені

Івана Франка.

1989–1994 — старший викладач Інституту театрального мистецтва.

З лютого 2018 року — професор, очолює кафедру акторського мистецтва та режисури драми в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. Карпенка-Карого.

Вистави в театрі на Подолі: «Яго», «Ніч чудес» («Сон літньої ночі»), «Сто тисяч», «Сірі бджоли», «Комедіанти», «Хазяїн».

3.2 Репертуарна політика у пост-малахівському театрі

Після початку повномасштабного вторгнення рф було знято з прокату усі російськомовні вистави, також перекладені українською п'єси М. Гоголя та М.

Булгакова. Усі вистави наразі виконуються українською мовою. Було виключено з репертуару ще деяку частину вистав через втрату їхньої актуальності або через відсутність акторів.

Таблиця 3.2 Репертуар 2023 – початку 2024 р.

№	Назва вистави	Автор	Прем'єра	Жанр	Сучасна чи ні
1	Передчуття Мيني Мазайла	Микола Куліш	19.01.2006	комедія	ні
2	Сто тисяч	Іван Карпенко-Карий	29.05.2008	комедія	ні
3	Льовушка	Анатолій Крим	24.06.2010	драма, мелодрама	ні
4	Замовляю любов	Тетяна Іващенко	30.10.2015	комедія	сучасна
5	Сойчине крило	Іван Франко	10.06.2016	драма, мелодрама	ні
6	Вільні стосунки	Даріо Фо, Франка Раме	18.02.2018	комедія	сучасна
7	Хіба ревуть воли, як ясла повні?	Віталій Жежера, Ірина Германюк за П. Мирним	08.11.2018	драма, мелодрама	осучаснена
8	За двома зайцями	Оксана Прибіш за І. Нечуєм-Левицьким та М. Старицьким	01.02.2019	комедія	осучаснена
9	Сніг у квітні	Поліна Медведєва за Теннесі Вільямсом	12.04.2019	драма, мелодрама	ні
10	1984	Майкл Джин Салліван за Дж. Орвеллом	22.08.2019	трагедія, трагікомедія	осучаснена
11	Сірі бджоли	Андрій Курков	07.12.2019	драма, мелодрама	сучасна
12	Камінний господар	Леся Українка	29.02.2020	драма, мелодрама	осучаснена
13	Спостерігач	Моріс Панич	28.10.2020	драма, мелодрама	так
14	Імітація	Іван Франко	05.12.2020	драма, мелодрама	ні

15	Вбити не можна розлучитися	Даніель Глатгауер	26.02.2021	драма, мелодрама	сучасна
16	Ножиці	Пол Портнер	19.05.2021	комедія, детектив	сучасна
17	Механічний апельсин	Ентоні Берджес	04.06.2021	трагедія, трагікомедія	осучаснена
18	Приворотне зілля	Брати Капранови	20.11.2021	комедія	сучасна
19	Колискова для лисиці, яку ще ніхто не бачив	Андра Кавалаяускайте	10.09.2022	драма, мелодрама	сучасна
20	Марлені	Тея Дорн	21.10.2022	драма, мелодрама	ні
21	Емігранти	Славомир Мрожек	28.10.2022	драма, мелодрама	ні
22	Цар Едіп	Софокл	15.12.2022	трагедія	ні
23	Декоратор	Дональд Черчілль	08.03.2023	комедія	сучасна
24	Зелені коридори	Наталка Ворожбит	10.05.2023	драма, трагікомедія	сучасна
25	Комедіанти	Версія Авганділа Варсімашвілі	10.06.2023	драма, мелодрама	сучасна
26	Сон літньої ночі	Вільям Шекспір	01.08.2023	комедія	осучаснена
27	Хазяїн	Іван Карпенко-Карий	26.11.2023	комедія	осучаснена
28	Процес	За мотивами Ф. Кафки	12.01.2024	трагедія, трагікомедія	ні
29	Швейцарія	Джоанна Мюрей-Сміт	19.01.2024	драма, детектив	сучасна
30	Незнайомка	Михайло Коцюбинський	06.04.2024	драма, мелодрама	ні
31	Тускульські бесіди	Річард Нельсон	03.05.2024	драма	сучасна

З відомостей я отримала рейтинг відвідуваності вистав за 2023 рік (див. табл. 3.2) за кількістю придбаних квитків.

Таблиця 3.3 Відвідуваність вистав за 2023 рік

№	Назва вистави	%
1	Хіба ревуть воли, як ясла повні?	91%
2	Камінний господар	91%
3	Хазяїн	90%
4	Вільні стосунки	86%
5	Цар Едіп	85%
6	Дівчина з ведмедиком, або Неповнолітня	85%
7	Сто тисяч	84%
8	Спроба любити (Навігатор)	84%
9	Мрії оживають	84%
10	1984	84%
11	Приворотне зілля	83%
12	Декоратор	83%
13	Сірі бджоли	82%
14	Сойчине крило	81%
15	Емігранти	78%
16	Шинель	78%
17	Комедіанти	77%
18	Імітація	77%
19	Замовляю любов	77%
20	Спостерігач	77%
21	Колискова для лисиці, яку ще ніхто не бачив	76%
22	Вбити не можна розлучитися	75%
23	Моє століття	74%
24	Передчуття Мيني Мазайла	72%
25	Льовушка	71%
26	Зелені коридори	68%
27	Механічний апельсин	67%
28	Сніг у квітні	64%
29	Зойчина квартира	64%
30	Сон літньої ночі	61%
31	Ножиці	56%
32	Марлені	55%
33	За двома зайцями	51%

З перших десяти позицій таблиці можна побачити, що наразі українські твори («Хіба ревуть воли...?», «Камінний господар», «Хазяїн», «Дівчина з ведмедиком...», «Сто тисяч») мають неабиякий попит у глядача.

Усього за 2023 рік було зіграно 242 вистави Нової сцени і 85 вистав Зали Ігоря Славинського. Загальний процент заповнюваності Нової сцени — 83%, з яких по квитках — 79%, Зали Ігоря Славинського — 86%, з яких по квитках — 81%. Середня вартість квитка на виставу великої сцени — 426 грн., малої сцени — 321 грн.

2023 року Лариса Трояновська — Кошатниця, Надія Танашевич у виставі «Зелені коридори» Н. Ворожбит (реж. М. Голенко), — отримала Київську пектораль за *Найкраще виконання жіночої ролі другого плану*.

Якість нових постановок. На мій погляд, було знято з прокату багато вистав Віталія Малахова, які мали попит серед значної кількості глядачів, але натомість пропонується менше сумірно якісних вистав. Цю думку можна підкріпити і статистично: від останньої постановки Малахова («Сірі бджоли», Пектораль за найкращу драматичну виставу 2020 року) лише одна вистава з репертуару («Зелені коридори») отримала Київську пектораль. Хоча, на мою суб'єктивну думку, є вистави, варті уваги.

Особисто мені хотілося б відзначити «Цар Едіп» та «Процес» Д. Петросяна, «Зелені коридори» М. Голенка, «Тускульські бесіди» Р. Нельсона. Ці постановки мають власний характер, цікаву сценографію, сильну драматичну складову, режисерам вдалося розкрити потенціал акторів.

«Колискова для лисиці...» А. Каваляускайте є прикладом імерсивного театру, коли глядач занурюється в події на сцені, ламається четверта стіна. Разом з викладенням сюжету у виставі торкаються тем, в яких кожен глядач може знайти себе. Вистава з тих, які важливо не лише зрозуміти, а й відчути, проїняти.

«Декоратор» І. Матіїва — хороша комедія, яких зараз бракує глядачеві, коли хочеться на деякий час розслабитися і відволіктися від реального життя.

3.3 Гастрольна і благодійна діяльність

Всеукраїнський фестиваль театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти».^[19] Щорічний фестиваль, що проводиться з 1970 р. у м. Кропивницький в Театрі Корифеїв.

Участь театру на Подолі:

- 52-й фестиваль (2022) — вистава «Сто тисяч» І. Карпенка-Карого (реж. В. Малахов).

Міжнародний театральний фестиваль «Золотий Лев».

Участь театру на Подолі:

- Золотий лев – 2023 — вистава «Зелені коридори» Н. Ворожбит (реж. М. Голенко)

У 2022 році щонайменше двічі було відвідано Інститут Національної Гвардії України з камерними виставами «Вбити не можна розлучитися» та «Ножиці».

Театр на постійній основі співпрацює з волонтерами, які організують походи на вистави для військових, що знаходяться на реабілітації. Переважно волонтери подають до театру запит про виділення пільгових місць, театр пропонує вистави, на які можливо виділити місця, волонтери збирають військових — 20-25 осіб, — яких організованою групою доставляють до театру. Також військовий може скористатися пільгою, пред'явивши документ, що посвідчує особу. Для осіб з особливими потребами в театрі наявний ліфт для крісел-візків, а місця у глядацькій залі є зйомними.

Театр на Подолі став партнером проекту «Голоси такмеду»^[20], ініційованому PULSE. PULSE — благодійний фонд, що займається поширенням знань та розвитком тактичної медицини в Україні. У відеороликах відомі актори, ведучі, виконавці розкривають базові навички та поняття тактичної медицини.

Театр постійно співпрацює з багатьма міжнародними інституціями: British Council, Goethe-Institut, French institute, Italian Cultural Institute, Czech center.

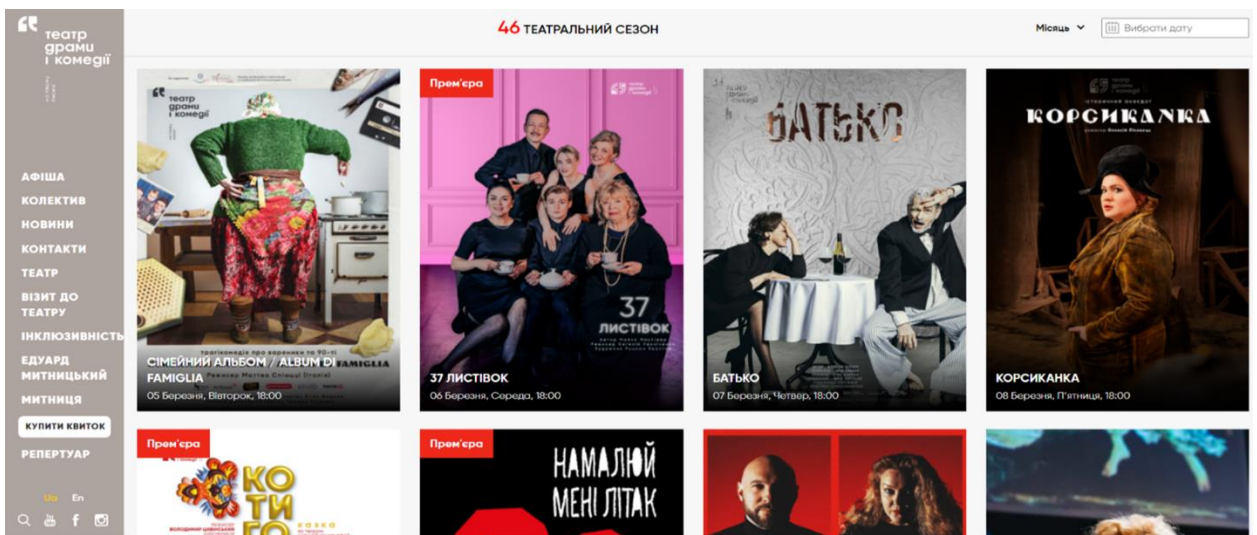

3.4 Взаємодія з глядацькою аудиторією. PR, SMM, реклама.

Продаж квитків відбувається за допомогою посередників (Kontramarka, Karabas, Concert.ua) та у театральній касі. Театр має офіційний веб-сайт і сторінки у Facebook та Instagram. Реклама розміщується у соцмережах, на сайтах квиткових операторів та фізично — на банерах в метрополітені.

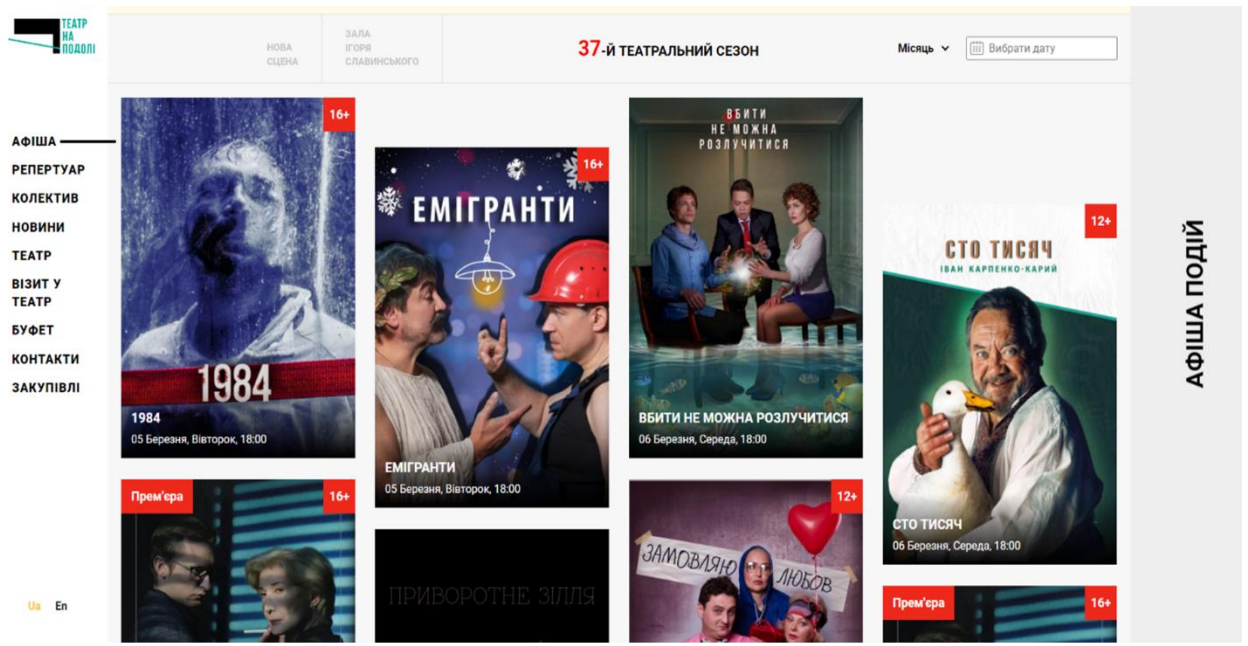
Якість сайту. Я аналізуватиму зручність використання сайту у порівнянні з сайтами інших театрів.

Спершу в якості прикладу наведу сайт театру драми і комедії на лівому березі Дніпра, оскільки дизайн сайтів є ідентичним і розробка, певно, належить одним і тим самим авторам.

Зображення 3.4 Сайт Київського академічного театру драми і комедії на лівому березі Дніпра

На що одразу можна звернути увагу — це розташування подій в афіші. У театру на Подолі вистави розташовані у шаховому порядку, а в театру на лівому березі — рівною плиткою, що, на мою думку, спрощує орієнтування для користувача. Наступною перевагою сайту театру на лівому березі є меню сайту, де розміщені посилання на соцмережі театру. У театру на Подолі посилання відсутні. Проте на сайті театру на Подолі доступно більше інформації про колектив — вказано не лише акторів, але й художньо-постановочну частину, адміністративно-управлінський склад.

Зображення 3.4 Сайт Київського академічного драматичного театру на Подолі

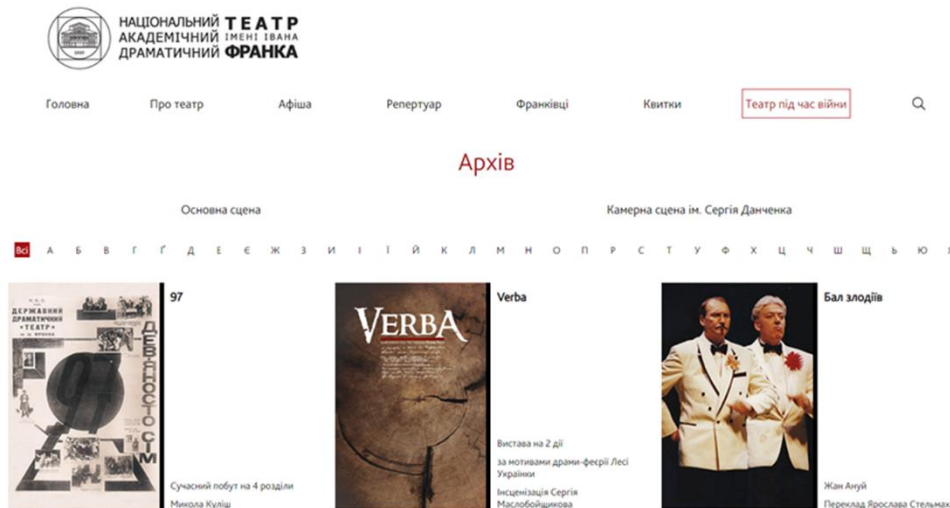
На сайті театру ім. Лесі Українки вказується акторський склад майбутніх подій. Це також корисна для глядача опція, якої немає на сайті театру на Подолі.

Дійові особи та виконавці:

Джон Сміт	Петро Сова
Мері Сміт	Ольга Кульчицька Олена Нещерет 4.3, 26.3
Барбара Сміт	Олена Червоненко 26.3 Наталія Шевченко 4.3
Стенлі Поуні	Кирило Кашліков Максим Нікітін 4.3, 26.3

Зображення 3.5 Сайт Національного академічного драматичного театру імені Лесі Українки

На сайті театру ім. Івана Франка є розділ «Архів», де перелічені вистави, яких наразі немає в прокаті, починаючи з 1920–х рр. і аж до сьогодення. Афіші, фото та відео вистави, задіяні актори та команда, що працювала над випуском, чи просто коротка довідка — ця інформація може бути цікавою не лише глядачеві, а й самій театральній спільноті, і, крім того, наприклад, студентам театральних ВИШів.

Зображення 3.6 Сайт Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка

Звідси можна зробити висновок, що сайт театру на Подолі є доволі ергономічним: як з ПК, так і з мобільного телефону зручно обрати виставу та придбати квитки. Та, на мій погляд, варто допрацювати оформлення сайту та додати більше корисної інформації.

3.5 Культурний фронт

Фото 1.7 (зліва направо) А. М'яус, М. Грубер, К. Темляк, Ю. Феліпенко. Автор Ira Marconi.

Наразі у лавах Збройних сил України служать актори Артем М'яус, Максим Грубер, Костянтин Темляк та Юрій Феліпенко.

Василь Кухарський — актор театру і кіно, військовослужбовець Збройних сил України.^[21]

Народився 2 грудня 1981 року у місті Радомишль (Житомирська обл.).

2001 року закінчив диригентсько-хоровий відділ Житомирського музичного училища ім. Віктора Косенка за спеціальністю — керівник хору, диригент, вчитель музики.

2005 року закінчив акторський курс Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. Івана Карпенка-Карого під керівництвом Валентини Зимньої.

З 2008 року — актор Київського академічного драматичного театру на Подолі.

Фото 3.8 Василь Кухарський

Лауреат премії «Київська пектораль» (2012) у номінації *Найкраще виконання чоловічої ролі* (роль Васьки Попелу у виставі «На дні» В. Малахова)

Виконавець головної ролі у фільмі «Максим Оса та золото Песиголовця» (2022).

З початку повномасштабного вторгнення рф в Україну ступив до лав ЗСУ. Був важко поранений в бою у

Фото 3.9 Василь у ролі Максима Оси

вересні 2023-го. Помер 7 грудня 2023 року у лікарні Києва. Прощання відбулося 10 грудня у театрі на Подолі, відспівування відбулося у Володимирському соборі.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (22 січня 2024, посмертно) — за значні заслуги у зміцненні української державності, мужність і самовідданість, виявлені у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, вагомий особистий внесок у розвиток різних сфер суспільного життя, сумлінне виконання професійного обов'язку.

ВИСНОВКИ

В умовах сучасної війни Україна виборює своє право на існування, бореться за збереження національної ідентичності. Україна — не частина росії, а окрема держава з власною культурою, історією, цінностями, і ми довели це усьому світові.

Театри адаптуються до нових умов існування, стають більш гнучкими. Коригують репертуарну політику, відмовляючись від російськомовного контенту. Вистави граються в укриттях театрів. Режисери шукають нові актуальні тексти.

Театр репрезентує події, які відбуваються навколо, відтворює наші емоції, показує зміни, що відбуваються у суспільстві. У багатьох виставах про сьогодення відображено увесь біль, страх, гнів, відчай, який ми відчуваємо щодня — так театр допомагає нам все це пережити, ніби проговорює за нас вголос ці емоції, і так ми відчуваємо єдність: ми не самі, ми знаходимо сили боротися. В той самий час комедії дозволяють на кілька годин відволіктися від повсякденного життя, за що їх люблять військові. Так театр чинить певну терапевтичну дію на суспільство.

Окрім психологічної підтримки громадськості театри допомагають практично: беруть участь у благодійних проектах, збирають гроші для потреб військових та постраждалих від воєнних дій, актори організують благодійні творчі вечори на підтримку ЗСУ і т. д.

В даній роботі я розглянула історію формування театру на Подолі, проаналізувала періоди діяльності театру за керівництва Віталія Малахова та Богдана Бенюка, охарактеризувала репертуарну політику цих періодів, збрала статистичні дані, зробила порівняльний аналіз. Також я розглянула гастрольну діяльність театру, благодійність, та в цілому творчо-виробничу діяльність в умовах військового стану.

Творчо-організаційна політика Віталія Малахова забезпечила театру репутацію провідного театрального колективу в Україні та зарекомендувала театр за її межами. Театр на Подолі представляє постановки найпопулярніших

режисерів України та режисерів з-за кордону, має власний імідж та найсучасніший сценічний комплекс країни.

З початком повномасштабного вторгнення РФ театр на Подолі переглянув репертуарну політику та повністю виключив з репертуару російськомовні вистави та вистави за п'єсами російських драматургів.

Наразі театр ніби підтримує імідж, створений Малаховим, але рухається у новому напрямку. На мою думку, театру не вистачає головного режисера — ідеолога, який би займався репертуарною політикою та ретельно контролював якість нових постановок, як це робив Віталій Юхимович.

Також, на мій погляд, потребує доопрацювання сайт театру для зручності його використання.

Театр на Подолі є партнером проекту «Голоси такмеду», що направлений на поширення знань про тактичну медицину. Театр неодноразово показував вистави для Інституту Національної Гвардії України. Вистави відвідують групи військових, що знаходяться на реабілітації. Актори організують збори коштів для ЗСУ.

Театр на Подолі усіма можливими засобами — практично та ідеологічно — допомагає співвітчизникам відстоювати власні кордони та виборювати мирне небо, розповідає про війну за межами України, наближуючи Перемогу.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ВИКОРИСТАНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

1. Мала енциклопедія театру на Подолі [Книга] / авт. Васильєв С. Г. Жежера В. М.. - Київ : Вид-во ПУЛЬСАРИ, 2008. - Видання перше, не уточнене і недоповнене.
2. Київський театр естради — матеріал з Вікіпедії https://uk.wikipedia.org/wiki/Київський_театр_естради
3. Театр на Подолі — матеріал з Вікіпедії https://uk.wikipedia.org/wiki/Театр_на_Подолі
4. Історія театру на Подолі — сторінка театру на порталі Web Archive <https://web.archive.org/web/20140614031707/http://www.theatreonpodol.com/ukr/history/sources>
5. Театр на Подолі отримав гран-прі Ukrainian Urban Awards — Хмарочос <https://hmarochos.kiev.ua/2018/06/02/teatr-na-podoli-otrimav-gran-pri-ukrainian-urban-awards-ogolosheni-usi-peremozhtsi/>
6. Офіційна веб-сторінка театру на Подолі <https://theatreonpodol.com>
7. Малахов Віталій Юхимович — матеріал з Вікіпедії https://uk.wikipedia.org/wiki/Малахов_Віталій_Юхимович
8. Директор — сторінка театру на Подолі на порталі Web Archive <https://web.archive.org/web/20170627150936/http://www.theatreonpodol.com/ukr/theatre/director>
9. Всеукраїнська акція «Мистецтво проти наркоманії та СНІДу» (2003 – 2004) — сторінка театру на Подолі <https://theatreonpodol.com/vseukrayinska-aktsiya-mystetstvo-proty-narkomaniyi-ta-snidu-2003-2004/>
10. Міжнародний фестиваль мистецтв ім. М. А. Булгакова — сторінка театру на Подолі <https://theatreonpodol.com/mizhnarodnyj-festyval-mystetstv-im-m-a-bulgakova/>
11. Звідки беруться діти? Проект — сторінка театру на Подолі <https://theatreonpodol.com/zvidky-berutsya-dity-proekt/>
12. Віталій Малахов: «Театр на Подолі – сучасний театр, тому я запрошую молодих режисерів» — веб-сторінка сервісу Theatre.Love на порталі Web

Archive

<https://web.archive.org/web/20220815043925/https://theatre.love/blog/vitaliy-malahov-teatr-na-podoli-suchasniy-teatr-tomu-ya-zaproshtuyu-molodih-rezhiseriv/>

13. Добрий театр — матеріал з Вікіпедії
https://uk.wikipedia.org/wiki/Добрий_театр
14. Мельпомена Таврії — матеріал з Вікіпедії
https://uk.wikipedia.org/wiki/Мельпомена_Таврії
15. Веб-сторінка театру «Воскресіння» —
<https://voskresinnia.eu/index.php/uk/zoloty-lev-a/>
16. Всеукраїнський театральний Фестиваль-Премія ГРА — матеріал з Вікіпедії
https://uk.wikipedia.org/wiki/Всеукраїнський_театральний_Фестиваль_Премія_ГРА
17. Грудневі театральні вечори — <https://chernihivski.info/uk/eternal-1804-grudnevi-teatralni-vechory-najstarishyj-teatralnyj-festyval-ukrayiny>
18. Бенюк Богдан Михайлович — матеріал з Вікіпедії
https://uk.wikipedia.org/wiki/Бенюк_Богдан_Михайлович
19. Вересневі самоцвіти — веб-сторінка Кіровоградського театру ім. М. Л. Кропивницького
<https://teatr-koryfeiv.com.ua/festival-veresnevi-samocviti#about>
20. Голоси такмеду — веб-сторінка театру на Подолі
https://theatreonpodol.com/golosy_taktmedy/
21. Кухарський Василь Анатолійович — матеріал з Вікіпедії
https://uk.wikipedia.org/wiki/Кухарський_Василь_Анатолійович